

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.9. S. Ferdinandus Hispalim capit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](#)

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

§. IX.

S. Ferdinandus Hispalim capit.

Chron c. 17. In Hispania Ferdinandus Rex contra
ap. Boll. 30. Mauros progressus suos bellicos ur-
Maji. to. 18. gens sedecim menses Hispalim Andalu-
p. 350. siæ caput obsidebat, donec eam caperet,
Annal. de
Sevill. lib. 1. non abeundi voto suscepit. Illius castra
Madrid. erant similia magnæ urbi bonis legibus
1677. institutæ, ubi quælibet ars plateam suam,
commeatus peculiaria sibi fora, milites
cum uxoribus ac liberis suis fixam habita-
tionem habebant. Obsessi premente neces-
sitate ad pactiones descendere cupiebant,
& multis conditionibus a Rege recusatis
consenserunt in deferendam urbem & in
adeunda loca alia. Id denique solum
petebant, ut sibi liceret delubrum prima-
rium, vel faltem ejus turrim (unde pre-
ces annunciantur) destruere, quia hæc
ædificia ad usum Christianæ religionis
adhibitum iri prævidebant. Rex filii
sui Alphonsi arbitrio rem permisit, qui ne
tegulam quidem inde demi voluit. Tan-
dem die S. Clementi sacra 23 Novembris
an. 1248 urbs victori relicta est, postquam
quingentos triginta quatuor annos in
Musulmannorum potestate fuerat. E-
gressi trecenties mille numero tum in
Africam, tum in Regnum Granatense, cæ-
terasque terras, quas adhuc in Hispania
tenebant, se receperunt.

Rex

Rex Ferdinandus Hisp. dim non nisi Sæcul. XIII.
 post mensis spatum nempe 22 Decem- A. C. 1248.
 bris translationi S. Isidori ejusdem urbis
 Episcopi sacro intravit. Ab Episcopis
 & Clero obviam instructo ordine proce-
 dentibus exceptus, templum SS. Virgi-
 nis adiit, ubi divinum sacrificium peregit
 Guterius electus Archiepiscopus Toleta-
 nus. Rodericus Chimenesius per histo- Indic. Ar-
 riam suam clarissimus anno præterito rag. p. 87.
 1247 Lugduno, ubi Papam inviserat, re-
 dum 10 Junii rebus humanis ereptus e-
 rat. Joannes Uxamensis primum, deinde
 Burgensis Episcopus tunc ad sedem
 Toletanam translatus eam vix supra an-
 num tenuerat: & in ejus successorem
 electus fuerat Guterius ejusdem Eccle-
 siæ Canonicus, qui anno 1250 diem o-
 biit. Ut metropolitana sedes cum Cano-
 nicorum Collegio & dignitatibus Hispali
 restitueretur, ante omnia curavit Ferdi-
 nandus, magnisque illam Ecclesiam bo-
 nis dotavit, ut a Papa per litteras eodem
 anno de prospero totius belli successu
 das monitus fuerat. Effecit quidem, ap. Rayn.
 ut quartus filius suus Philippus in Hispa- n. 47.
 lensem Archiepiscopum eligeretur: sed
 hic Princeps solum administratoris titu-
 lum sibi sumpsit, & postea cessit jure suo,
 quin etiam conjugem duxit. Primus
 Hispalis a Christianis receptæ Archiepis-
 copus fuit Raymundus antea Episcopus
 Segor-

Sæcul. XIII. Segoviensis, ac Regis Ferdinandi Cancellarius,
A.C. 1248. qui ante Philippi abdicationem
 tanquam ejus vicarius aut Suffraganeus
 Ecclesiæ Hispalensi deservierat.

§. X.

Concilium Valentiniūm.

Quamvis Imperator Fridericus in Apulia esset, Papa Innocentius metuebat, ne trajectis ille alpibus Lugdunum peteret; ut constat ex decretis Concilii Valentiæ ad Rhodanum habiti sabbato post festum S. Andreæ, nimirum 5 Decembris an. 1248. Duo Cardinales ei præsidebant, scilicet Petrus Episcopus Albanensis, & Hugo Presbyter tit. S. Sabinæ: Papæque jussu eidem intererant quatuor Archiepiscopi, Narbonensis, Vienensis, Arelatensis, & Aquensis; ac quindecim Episcopi, Biterrensis, Agathensis, Uzetiensis, Nemaufensis, Lutevanus, Aginensis, Vivariensis, Massiliensis, Foro-Juliensis, Cabellionensis, Carpentoractensis, Avenionensis, Vasionensis, Diensis, ac Tricastrensis. Edebantur ibi tres ac viginti canones, ut veteres executioni darentur, ad conservandam fidem, pacemque ac libertatem Ecclesiasticam pertinentes. En ea, quæ inibi memoratuSup. lib. 79.
I. 58. to. 28.
p. 433. digniora mihi videntur! Secundum decreta conciliorum (inter alia inspici potest